

GŁOS

Maksymilianowy

25 MARCA - 15 KWIETNIA • PISMO PARAFII p.w. Wniebowzięcia NMP w Zduńskiej Woli

**DZIEŃ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA
REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE
7 ROCZNICA ŚMIERCI J.P. II**

TRIDUUM PASCHALNE

**ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE
BOŻE MIŁOSIĘRDZIE**

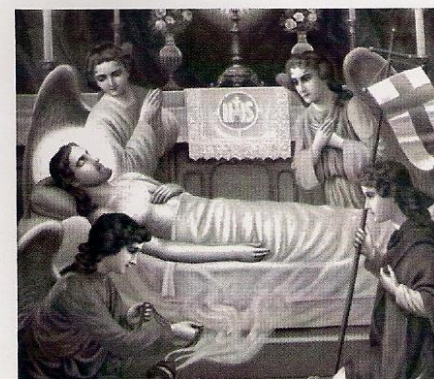
TRIDUUM PASCHALNE

Gorąco zachęcamy, aby przeżywanie świąt wielkanocnych rozpocząć w **Wielki Czwartek**. W tym dniu celebруем ustanowienie Sakramentu Eucharystii i Kapłaństwa. Zapraszamy na modlitwę poranną – **jutrznie o godz. 8.00**. Wieczorem, podczas mszy świętej **Wieczery Pańskiej, o godz. 18.00**. Komunia święta, podczas mszy świętej **Wieczery Pańskiej**, będzie rozdzielana pod postacią chleba i wina. Na pamiątkę Ostatniej Wieczery, przeżyjemy także obrzęd umycia nóg dwunastu kandydatom do Sakramentu Bierzmowania. Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy będzie trwała do godz. 22.00.

W **Wielki Piątek** przeżywamy tajemnicę śmierci Chrystusa. Do adoracji Najświętszego Sakramentu zapraszamy od godz. 7.00 do 24.00, natomiast na modlitwę poranną - **jutrznie, o godz. 8.00**. W tym dniu oraz w Wielką Sobotę, Kościół nie sprawuje mszy świętej. Najważniejszą celebracją liturgiczną Wielkiego Piątku, jest **adoracja Krzyża świętego**, w czasie liturgii, którą będziemy sprawować **o godz. 17.00**. Pół godziny przed Liturgią, czyli o 16.30, rozpoczniemy Nowennę przed świętem Miłosierdzia Bożego. Natomiast o godz. 21.00 zapraszamy na Gorzkie Żale. Ofiary składane w tym dniu, są przeznaczone na utrzymanie Bazyliki Grobu Pańskiego w Jerozolimie. Przypominamy, że w Wielki Piątek obowiązuje post ścisły.

Wielka Sobota to dzień czuwania przy Grobie Jezusa i rozważania tajemnicy Jego zstąpienia do piekieł – otchłani. Adoracja Najświętszego Sakramentu rozpocznie się od godz. 7.00, natomiast o 8.00 będzie odprawiona Jutrznia. Po zakończeniu Jutrznia odprawimy Nowennę do Miłosierdzia Bożego. Święcenie pokarmów w Wielką Sobotę, będzie miało miejsce, co pół godziny, od 9.00 do 18.00 włącznie, a w kaplicy w Czechach o godz. 15.00.

Uroczystą **Liturgię Wigilii Paschalnej** rozpoczniemy **o godz. 21.00** obrzędem poświęcenia ognia; prosimy na liturgię zabrać świece z okapami dla wosku. Msza święta Wigilii Paschalnej jest najważniejszą celebracją całego roku liturgicznego dlatego gorąco zachęcamy do udziału w tej Liturgii. Wigilię Paschalną zakończymy uroczystą procesją, obwieszczającą światu cud zmartwychwstania. Zapraszamy całą asystę ze sztafardami do udziału w tej nocnej wielkanocnej procesji.

W Niedzielę uroczystą mszę świętą rezurekcyjną będziemy sprawować tradycyjnie o godz. 6.00. Kolejna msza święta będzie sprawowana o godz. 9.00 i później jak w każdą niedzielę. W kaplicy w Czechach zapraszamy na mszę świętą o godz. 9.00. W Poniedziałek wielkanocny msza święta będzie sprawowana również jak w niedzielę.

„Jeśli więc razem z Chrystusem powstałiście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadający po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukáže Chrystus, nasze Życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale”. (Kol 3, 1-4)

Niech Chrystus, który przez krzyż wskazał drogę do nieba, obdarza wytrwałością w dążeniu do tego, co „w górze”. Niech Zbawiciel, który zstąpił do otchłani, wyzwoli z grobu naszych słabości i lęków, abyśmy z radością mogli głosić Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. A światło poranka Zmartwychwstania niech przenika nasze myśli, serca i pragnienia, abyśmy z nadzieją oczekiwali pełni nowego życia w Bogu.

Redakcja „Głosu Maksymilianowego”

Co należy wiedzieć o Wielkich Dniach ...

W Wielkim Tygodniu sprawuje Kościół zbawcze misteria dokonane przez Chrystusa w ostatnich dniach Jego życia, poczynając od Jego mesjańskiego wjazdu do Jeruzalem. Okres Wielkiego Postu trwa do Wielkiego Czwartku. Od Mszy Wieczerzy Pańskiej rozpoczyna się Triduum Paschalne, które trwa w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę, ma swój ośrodek w Wigilii Paschalnej i kończy się Nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania. „Dni Wielkiego Tygodnia od Wielkiego poniedziałku do Wielkiego Czwartku włącznie mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi dniami liturgicznymi”.

Niedziela Palmowa

czyli Męki Pańskiej Wielki Tydzień rozpoczyna się w „Niedzielę Palmową czyli Męki Pańskiej”, która łączy zapowiedź królewskiego triumfu Chrystusa i orędzie Męki. Od najdawniejszych czasów upamiętnienie wjazdu Pana do Jeruzalem odbywa się przez uroczystą procesję. Chrześcijanie obchodzą to wydarzenie, naśladując akłamacje i gesty żydowskich dzieci, które wyszły na spotkanie Pana i śpiewały „nabożne Hosanna”. Powinna odbywać się tylko jedna procesja i to zawsze przed Mszą, na którą najliczniej gromadzą się wierni. W procesji tej wierni biorą udział, niosąc gałązki palm lub innych drzew. Kapłan i usługujący, również niosąc palmy, idą przed ludem. Palmy lub inne gałązki błogosławi się po to, aby były niesione w procesji. Palmy przechowywane w domu przypominają wiernym o zwycięstwie Chrystusa, które uczcili w procesji.

Triduum Paschalne

Największe misteria ludzkiego odkupienia sprawuje Kościół co roku poczynając od Mszy wieczornej Wielkiego Czwartku aż do Nieszporów Niedzieli Zmartwychwstania. Czas ten jest określanym jako „Triduum Chrystusa ukrzyżowanego, pogrzebanego i wskrzeszonego”. Nazywa się go „Triduum Paschalnym”, ponieważ uobecnia się wtedy i skutecznia misterium Paschy, to jest przejścia Pana z tego świata do Ojca. W ciągu dwóch pierwszych dni Triduum trwa święty post paschalny, kiedy to zgodnie z pierwotną tradycją Kościół pości, ponieważ „Oblubieniec został zabrany”. Wszędzie należy zachowywać post i wstrzemięźliwość w Wielki Piątek Męki Pańskiej; doradza się, aby był on przedłużony także w Wielką Sobotę, tak by Kościół z uwznioślonym i

otwartym duchem przeszedł do radości Niedzieli Zmartwychwstania. Zaleca się wspólne sprawowanie Godziny czytań i Jutrzni w Wielki Piątek Męki Pańskiej i w Wielką Sobotę.

Wielki Czwartek

Msza Wieczerzy Pańskiej Wielkiego Czwartku. „Mszą sprawowaną w wieczór Wielkiego Czwartku rozpoczyna Kościół Paschalne Triduum. Przypomina ową Ostatnią Wieczerzę, kiedy to Pan Jezus, tej nocy, której był wydany i umiłowany swoich na świecie aż do końca, ofiarował Bogu Ojcu pod postaciami chleba i wina swoje Ciało i swoją Krew, dał Apostołom do spożycia oraz im i ich następcom w kapłaństwie nakazał, aby je ofiarowali”. Cała wewnętrzna uwaga winna się kierować ku misteriom upamiętnianym zwłaszcza w tej Mszy św.: jest to ustanowienie Eucharystii, ustanowienie stanu kapłańskiego oraz Pańskie przykazanie bratniej miłości. Odbywające się zgodnie z tradycją umycie nóg wybranym mężczyznom oznacza służbę i miłość Chrystusa, który przyszedł nie po to, aby Mu służyli, ale aby służyć. Po Mszy obnaża się ołtarz, przy którym była sprawowana.

Wielki Piątek Męki Pańskiej

W tym dniu, w którym „Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha”, Kościół rozmyślając nad Męką swojego Pana i Oblubienca oraz adorując Krzyż, wspomina swoje narodzenie z boku Chrystusa umierającego na Krzyżu i wstawia się do Boga za zbawienie całego świata. Zgodnie z najdawniejszą tradycją Kościół nie sprawuje w tym dniu Eucharystii; Komunii świętej udziela się wiernym jedynie podczas liturgii ku czci Męki Pańskiej; chorem, którzy w tej liturgii nie mogą uczestniczyć, Ciało Pańskie może być zaniezione o każdej porze dnia. Wielki Piątek Męki Pańskiej jest w całym Kościele dniem pokuty, w którym obowiązuje zachowanie wstrzemięźliwości i postu. Osobista adoracja Krzyża jest najpoważniejszym elementem w tym obrzędzie. Dlatego należy przedstawić Krzyż do adoracji każdemu z wiernych i jedynie w bardzo wielkim zgromadzeniu ludu można zastosować obrzęd adoracji dokonywanej przez wszystkich razem. Do adoracji należy używać tylko jednego Krzyża; domaga się tego prawdziwość znaku.

Wielka Sobotą

W Wielką Sobotę Kościół trwa przy Grobie Pańskim, rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa oraz Jego zstąpienie do otchłani, a także w modlitwie i poście oczekuje na Jego Zmartwychwstanie. Bardzo się zaleca sprawowanie Godziny Czytań i Jutrzni z udziałem ludu. Tam, gdzie nie jest to możliwe, należy przewidzieć celebrację słowa Bożego lub nabożeństwo zgodne z misterium tego dnia. Dzisiaj Kościół powstrzymuje się zupełnie od sprawowania Ofiary Mszy świętej. Komunii świętej można udzielać tylko na sposób Wiatyku.

NIEDZIELA WIELKANOCNA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Wigilia paschalna w noc świętą.

Zgodnie z bardzo dawną tradycją ta noc jest czuwaniem na cześć Pana. Wigilia sprawowana tej nocy, upamiętniająca świętą noc zmartwychwstania Pana, jest jakby „matką wszystkich świętych wigilii”. Kościół czuwając oczekuje Pańskiego zmartwychwstania i sprawuje je w sakramentach chrześcijańskiego wtajemniczenia. „Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli”. Zasada ta musi być interpretowana ściśle. Wigilia paschalna, w której Żydzi przez całą noc czuwali, oczekuje przejścia Pana mającego ich wybawić z niewoli faraona, była przez nich obchodzona jako doroczna pamiątka. Była ona figurą prawdziwej Paschy Chrystusa, a więc nocy prawdziwego wyzwolenia, w którą „Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani”. Od początku Kościół, zwłaszcza podczas nocnej Wigilii, obchodził doroczną Paschę, która jest uroczystością nad uroczystościami. Albowiem Zmartwychwstanie Chrystusa jest umocnieniem naszej wiary i nadziei; przez Chrztost i Bierzmowanie już zostaliśmy wszczępieni w paschalne misterium Chrystusa, umarliśmy, zostaliśmy pogrzebani i wskrzeszeni razem z Nim i z Nim też będziemy królować. Wigilia ta jest również oczekiwaniem na przyjście Pana.

*Z Listu okólnego
o przygotowaniu i obchodzeniu
święt paschalnych
Kongregacja Kultu Bożego*

Słowo na niedzielę

V Niedziela Wielkiego Postu

J 12, 20 - 33

Rozważa ks. Andrzej Kasiorek

„Zaprawdę powiadam wam: jeśli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze zostanie samo, jeśli obumrze przynosi plon obfity” / J12,24/.

Ta krótka przypowieść o ziarnie, które dopiero gdy obumiera przynosi plon obfity, wyjaśnia nam tajemnicę życia Jezusa. Jego śmierć, z której wyrosnie nasze życie i Jego grób, w którym zrodzi się nadzieja Jego i naszego zmartwychwstania. Jezus Chrystus jest nasieniem naszego wiecznego życia i nieśmiertelności.

Ta prawda jest mocno związana z naszym życiem codziennym. Dlatego zaprasza nas do dźwigania krzyża naszej codzienności, naszych upokorzeń, niepowodzeń,... - "A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną..." Mamy wypełniać swoje powołanie nawet za cenę największych wyrzeczeń i upokorzeń, nawet za cenę krzyża. Ta strata jest zyskiem.

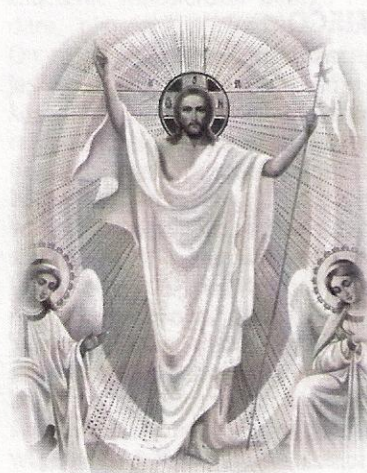
Chrześcijaństwa nie można zrozumieć bez Chrystusa, bez krzyża. Dziękujmy więc Jezusowi za Jego dźwiganie krzyża, a także bądźmy Mu wdzięczni za nasz krzyż, który jest tajemnicą.

Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej

1 kwietnia 2012 r. , rok B, Ewangelia wg św. Marka 14,1 - 15,47

Rozważania wg Ewangelia – Słowo na Każdy dzień

Podburzony tłum zachowywał się podobnie w stosunku do Jezusa jak kibice na boisku. Okrzyki: „Ukrzyżuj Go!” górowały nad zdrowym rozsądkiem. Atmosfera pełna nienawiści potęgowała chęć zemsty. Pytanie Poncjusza Piłata: „Co więc uczynił?” pozostało bez odpowiedzi. Nikogo nie wzruszyło biczowanie ani rany na ciele.

Niedziela Wielkanocna

Łk 24, 13 -35

Rozważa ks. Andrzej Kasiorek

Alleluja, Pan rzeczywiście Zmartwychwstał !!! Oto prawda, a jednocześnie wydarzenie, na którym opiera się całe chrześcijaństwo, cała nasza wiara, całe nasze życie.

Św. Augustyn napisał : „Naszą chrześcijańską wiarą jest zmartwychwstanie Chrystusa”. Bez Chrystusowego zmartwychwstania nie pozostałoby po Nim żadne wspomnienie. Nie byłoby nas tutaj. Tymczasem Pan rzeczywiście zmartwychwstał. Chrześcijanin wie, że nie błądzi, że nie idzie w nieznaną, że nie wierzy byle komu i w byle co, że nie słuca byle kogo. Jest pewien, że gdy nadejdzie jego Wielki Piątek, jest pewny, że nadejdzie również jego dzień zmartwychwstania.

Głowa do góry! Nasza Ojczyzna jest w niebie, tam gdzie przebywa Jezus Chrystus Zmartwychwstały. Tam jest nasza wieczność i nieskończoność. Tam jest nasze życie po zakończeniu życia ziemskiego. **Chrystus zmartwychwstał – Alleluja!**

II Niedziela Wielkanocna, czyli Miłosierdzia Bożego

15 kwietnia 2012 r. rok B, Ewangelia wg św. Jana 20, 19 – 31

Rozważania wg Ewangelia – Słowo na Każdy dzień

Mówiąc o ludziach wierzących, używa się pewnych przymiotników, które określają odniesienie osoby do Boga. Stąd narodziło się określenie „człowiek głębokiej wiary”. Apostoł Tomasz jest często nazywany „Niedowiarkiem”. Do jego wiary w zmartwychwstanie Jezusa było konieczne spotkanie osoby i obraz ran. Chrystus spełnił jego życzenie, a on w dowód wdzięczności pokłonił się Mu, wypowiadając słowa: „Pan mój i Bóg mój”. Ilu jest dziś takich, którzy nie wierzą , ale i nie proszą, aby Pan dał im łaskę wiary.

Zapraszamy do modlitwy Liturgią Godzin

JUTRZNIA

**„Przychodzę o świcie i wołam,
pokładam ufność w Twoich słowach.
Budzą się moje oczy jeszcze przed świtem,
aby rozważać Twoje słowo”.**

(Ps 119, 147n)

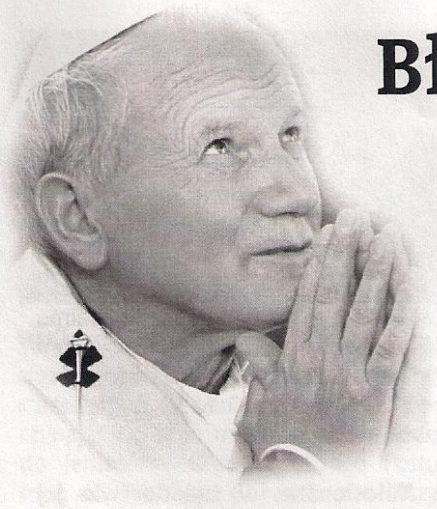
Liturgia Godzin to modlitwa całego Kościoła. Sobór Watykański II podkreśla, że gdy kapłani oraz inne do tego przez Kościół wyznaczone osoby, lub też wierni modlący się wspólnie z kapłanem według zatwierdzonej formy, wykonują tę „przedziwną pieśń chwały”, wówczas jest to prawdziwie głos Oblubienicy przemawiającej do Oblubieńca. Co więcej, jest to modlitwa Chrystusa i Jego Ciała zwrócona do Ojca.

Serdecznie zapraszamy na Jutrznę - modlitwę uświęcającą poranne godziny dnia i upraszającą błogosławieństwa Bożego na cały dzień - do Bazyliki

na godz. 8.00

w Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę.

Niech ten czas pomoże nam w pełniejszym przeżyciu Świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

Błogosławiony Jan Paweł II

2 kwietnia 2012 r. - 7 rocznica śmierci

To już siedem lat, gdy odchodził do Ojca Wielki Papież - Pielgrzym - od roku błogosławiony - Jan Paweł II. Zostawił nam Testament, wiele homilii, katechez, Encyklik. Nawet wówczas, gdy odszedł nie zostaliśmy sami, bo została Jego nauka.

Już na początku swego pontyfikatu, 10 czerwca 1979 roku, w Krakowie, Jan Paweł II mówił:

„Musicie być mocni. Drodzy Bracia i Siostry!
Musicie być mocni tą mocą, którą daje wiara!
Musicie być mocni mocą wiary!
Musicie być wierni!

Dziś tej mocy bardziej Wam potrzeba niż w jakiegokolwiek epoce dziejów. Musicie być mocni mocą nadziei, która przynosi pełną radość życia i nie pozwala zasmucać Ducha Świętego!
(...)

Musicie być mocni mocą miłości, która jest potężniejsza niż śmierć...”

Jan Paweł II był Ojcem każdego, dobro człowieka i jego zbawienie było dla Niego najważniejsze. Tym, którzy uważali, że ich życie może przebiegać bez Boga, 2 czerwca 1979 roku w Warszawie radził:

„Człowieka nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej - człowiek nie może siebie sam zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie można tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa.”
Czas Wielkiego Tygodnia, w którym Chrystus po raz kolejny oddaje za nas swoje życie na krzyżu, przypomina nam słowa Jana Pawła II w Koloseum, 4 kwietnia 1980 roku:

„Krzyż. Jest on znakiem odepchnięcia Boga i znakiem Jego przyjęcia. Jest on znakiem podeptania człowieka i znakiem jego wyniesienia. Znakiem zwycięstwa”.

A oto, słowa Benedykta XVI, który powiedział:

„ W życiu Karola Wojtyły słowo „krzyż” nie było jedynie słowem. Już w dzieciństwie i młodości poznał on ból i śmierć. Jako kapłan i jako biskup, a przede wszystkim jako Papież, wziął bardzo poważnie ostatnie wezwanie Chrystusa zmarłego do Szymona Piotra na brzegu Jeziora Galilejskiego: „Pójdź za Mną... Ty pójdź za Mną”. Szczególnie przez powolny, ale nieubłagany postęp choroby, która stopniowo obnażała go z wszystkiego, jego istnienie stało się w całości

ofiara dla Chrystusa, żywą zapowiedzią Jego męki, w pełnej wiary nadziei na zmartwychwstanie”.

Trwając w zadumie Wielkiego Tygodnia zakończmy słowami naszego Patrona wypowiedzianymi w ukończonym przez Niego Krakowie, 10 czerwca 1979 roku:

„Proszę was:

- abyście szukali zawsze duchowej mocy u Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i matek ją znajdowało;

- abyście nigdy nie odstępili;

- abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do której „On” wyzwała człowieka;

- abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest „największa”, która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu”.

Opracowała Małgorzata Kamińska

Na podstawie

Jan Paweł II – Santo subito!

Biblioteka „Niedzieli” tom 242

RADY św. Maksymiliana

Portret Zbawiciela

Prześcieradło, w które zawinięto ciało Pana Jezusa, i suknia zachowały się dotychczas w dobrym stanie. Są na nich jakieś niekształtne i prawie niewidoczne dla oka ślady. Obecnie udało się inżynierowi Cordonnierowi zrobić fotografię twarzy Pana Jezusa przy pomocy promieni infraczerwonych i ultrafioletowych. Promienie te są niewidoczne dla oka, działają jednak na światłoczułą kliszę fotograficzną. Przy pomocy tych promieni wspomniany inżynier sfotografował odbity na tunice kształt ciała Pana Jezusa i Jego Boską twarz odbitą na prześcieradle. Podobieństwo jest zdumiewające. Na tunice i na prześcieradle odkryto te same rysy ciała. Odkryto liczne ślady krwi, ranę wielką na ramieniu, wielkie i liczne rany z powodu biczowania. Twarz Pana Jezusa zwłaszcza ukazała się z zadziwiającą dokładnością.

Opatrzność Boża zachowała na obecne czasy wielkie odkrycia i dowód wyraźny, jak Pan Jezus został strasznie umęczony, ukrzyżowany i umarł dla zbawienia świata.

Maksymilian Kolbe

Marzec 1935 r.

Od roku 1935, gdy znajomość szczegółów dotyczących Całunu Turyńskiego była niewielka i nazywano go „Prześcieradłem świętym”, upłynęło wiele lat i wiedzy przybyło. Dla ludzi niewierzących jest obiektem zainteresowania, ale ciągle dominuje chęć obalenia jego prawdziwości. Dla wierzących ważniejszym od wiedzy zdaje się być - fakt istnienia - świadka śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa.

Małgorzata Kamińska

2

**KWIECIEŃ 2012
PONIEDZIAŁEK**

**o godz. 20.00
przy Pomniku Błogosławionego
Jana Pawła II spotkamy się by,
jak co roku, od siedmiu już lat
połączyć serca w geście modlitwy,
dziękując za dar Wielkiego Papieża
i prosząc, by wypraszał dla naszego
miasta i nas samych potrzebne łaski.**

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny...

Uroczystość Miłosierdzia Bożego

I. Tajemnica Bożego Miłosierdzia w tekstach biblijnych przeznaczonych na Uroczystość

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego, która przypada w oktawie Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego wciąż przeżywamy tajemnicę poranka owego pierwszego dnia tygodnia, w którym ujrzeliśmy zwycięskiego Jezusa - Zbawiciela. Po wielkiej radości, którą dało nam zmartwychwstanie Pana trzeba podjąć refleksję i dobrze rozważyć, co znaczy w naszym życiu to wspaniałe wydarzenie i jaki dar złożył w nasze ręce sam Bóg. Tajemnica zmartwychwstania Chrystusa jest przede wszystkim znakiem miłosierdzia Boga, który litując się nad całym stworzeniem wydał swojego Syna na śmierć dla zbawienia świata. Kościół zawsze z nadzieją oczekiwał miłosierdzia Bożego, ale dopiero od niedawna, w szczególny sposób odkrywamy ten dar i wpatrujemy się w obraz Zbawiciela powtarzając: „Jezu ufam Tobie”. Pouczeni jak szukać i czcić Jego niezgłębione miłosierdzie wypraszamy w modlitwie łaskę wybawienia od zagłady dla całego świata.

W tajemnicy Miłosierdzia Bożego dostrzec możemy ogrom Bożej miłości dla każdego człowieka i bezgraniczne oddanie się Boga człowiekowi. Jezus objawiając nam szczególne znaczenie miłosierdzia Bożego i ucząc nas korzystać z tego daru, pierwszy wychodzi z zaproszeniem i inicjatywą. To On znajduje człowieka, nie czekając na nasze działanie. Bóg jeszcze raz pokazał, że zależy Mu na człowieku, ponieważ go kocha. Bóg nie ma innego ukrytego celu w tym, że zbawia człowieka. Dar zbawienia, dar miłosierdzia ofiarowuje nam Bóg za darmo, z miłości.

Bóg konsekwentnie wypełnia swój plan, aby wszystko odnowić w Chrystusie. Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął, dlatego daje szansę każdemu. Bóg jest cierpliwy wobec ludzkiej obojętności i niewiary i zawsze gotów, by okazać swoją wszechmoc. Nie rezygnuje z żadnego człowieka, bo każdy jest Jego dzieckiem. Spotkanie Jezusa z niedowierzającym Tomaszem jest wyraźnym potwierdzeniem Bożego oddania człowiekowi. Jakże często bowiem i my tracimy nadzieję wątpiąc w miłosierdzie Boże nad światem. Uroczystość Miłosierdzia Bożego jest zaproszeniem i wręcz wezwaniem do złożenia ufności w Bogu, do przyjęcia w każdej sytuacji postawy, którą wyrażamy w słowach: „Jezu ufam Tobie”. Mobilizuje nas do tego błogosławieństwo Jezusa: „błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”.

Jaką odpowiedź dajemy Bogu na Jego zaproszenie? Czy zawsze mamy odwagę wyznać: „Pan mój i Bóg mój”? W przekazie Dziejów Apostolskich czytamy w Niedzielę Miłosierdzia, że „coraz bardziej rosła liczba mężczyzn i kobiet, przyjmujących wiarę w Pana”. Zaczynem wiary tych ludzi było między innymi świadectwo wiary Apostołów. Również autentyczne świadectwo mojej wiary może stać się dla innych znakiem, który pomoże im uwierzyć w Jezusa. To Bóg daje łaskę wiary, jednakże my możemy z tą łaską współpracować. Jako uczniowie i wyznawcy Jezusa powinniśmy czuć się odpowiedzialni za wszystkich naszych braci i siostry i wspomagać ich, jak tylko możemy, w dążeniu do poznania prawdy o

zbawieniu i do zjednoczenia z Bogiem.

Śpiewamy tego dnia w Psalmie 118: „Pan jest moją mocą i pieśnią”. Powtarzajmy ten werset z wiarą, aby słowa Psalmu stały się w naszym życiu rzeczywistością. Tylko wtedy bowiem będziemy mogli śpiewać dalej słowa Psalmu: „Oto dzień, który Pan uczynił, radujmy się w Nim i weselmy”. Niech ta głęboka radość w Panu zawsze nas napełnia.

II. Tajemnica Bożego Miłosierdzia w świadectwie jej Apostoła

Jak wiadomo tajemnica Bożego Miłosierdzia stanowiła istotny element przepowiadania bł. Jana Pawła II i pojawiała się bardzo często w tych wypowiedziach papieża, które były związane z jego osobistymi wspomnieniami. Wszystkie te teksty niosą ze sobą świadectwo wewnętrznych doświadczeń i relacji z Bogiem, w sytuacjach trudnych czy nawet krytycznych jego życia i posługiwania.

Papież zaświadczał, że doświadczenie duszpasterskie zdobyte w czasie jego posługiwania w Krakowie pozwoliło podjąć mu dzieło napisania encykliki o tajemnicy Miłosierdzia Bożego, *Dives in misericordia*. Inspiracją jego refleksji nad tą tajemnicą było doświadczenie bliskości grobu św. Siostry Faustyny Kowalskiej, Apostoła Bożego Miłosierdzia i fakt, że w jej życiu tajemnica, którą głosiła i którą tak głęboko przeżywała, stała się dla niej źródłem niezwykle bogatego życia mistycznego.

Bł. Jan Paweł II zaznaczał, że objawienia siostry Faustyny odnoszą się do czasów poprzedzających II wojnę światową, czyli na lata, w których zaczynają rozwijać się dwa wielkie totalitaryzmy XX wieku: nazizm i komunizm. W ten sposób przekazywana została przez Papieża sugestia, że orędzie Bożego Miłosierdzia jest darem Boga ofiarowywanym ludzkości na trudne lata doświadczeń zbrodni obydwu totalitaryzmów, dla wzmocnienia w wierze i przetrwania. W swojej książce „Pamięć i tożsamość” bł. Jana Pawła II wyznał, że św. Faustyna „stała się rzeczniką przesłania, iż jedyną prawdą zdolną zrównoważyć zło tych ideologii jest ta, że Bóg jest Miłosierdziem” (Jan Paweł II, *Pamięć i tożsamość*, Kraków 2005, str. 14).

W tym kontekście bł. Jan Paweł II wyznał we wspomnianej książce, że czuł się w swojej papieskiej posłudze szczególnie powołany do przybliżenia światu orędzia przyniesionego z

Polski przez siostrę Faustynę i swoje działania w tym zakresie traktował jako wypełnienie Bożej woli. Nawet swój wybór na Stolicę Piotrową traktował jako element wypełniania wielkich planów Bożych, w których on jest narzędziem. Zaświadczał, że jako papież czuł wewnętrzną potrzebę przekazania tych „rodzimych”, czyli polskich i krakowskich doświadczeń, ponieważ były one własnością całego Kościoła powszechnego (zob. Jan Paweł II, *Pamięć i tożsamość*, Kraków 2005, str. 13-14).

Może przy okazji przeżywania tej niezwykłej Uroczystości warto, aby każdy z nas pomyślał o tym, czym tak naprawdę w naszym życiu jest dar i łaska Bożego Miłosierdzia?

Proboszcz ks. Dariusz Kaliński

KWIECIEŃ 2012

15

NIEDZIELA
MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

ODPUST
w Kaplicy w Czechach

Suma odpustowa o godz. 14.00

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
WNIEBOWZIĘCIA NAJŚWIETSZEJ MARYI PANNY

Bazylika - Sanktuarium
URODZIN I CHRZTU ŚWIĘTEGO MAKSYMILIANA KOLBEGO

ul. Kościelna 20, 98-220 Zduńska Wola
tel. 43 823 27 28, fax 43 824 80 78, www.bazylika.dl.pl

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

25 - 28 marca 2012 r. Rekolekcje prowadzi ks. prałat dr Artur Niemira

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA - Poniedziałek i Wtorek

NIEDZIELA 25.III.

Msza Święta 7.00, 8.00 (Czechy - kaplica), 9.00,
10.30 (z udziałem młodzieży),
12.00 (dla dzieci), 18.00

PONIEDZIAŁEK 26.III.

Sakrament Pokuty pół godziny przed mszą świętą

- 7.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych
- 9.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych
- 10.00 - Msza św. dla młodzieży Szkół Średnich
(spowiedź szczególnie klasy I i II)
- 11.00 - Msza św. dla młodzieży Gimnazjum
(spowiedź szczególnie klasy III Gimnazjum)
- 11.00 - **kaplica Miłosierdzia Bożego w Czechach**
Msza święta dla młodzieży Gimnazjum
w Czechach
- 12.00 - Msza św. dla dzieci Szkół Podstawowych
klasy IV - VI
(spowiedź szczególnie klasy VI)
- 12.00 - **kaplica Miłosierdzia Bożego w Czechach**
Msza święta dla dzieci Szkoły Podstawowej
w Czechach
- 16.30 - Msza św. dla dzieci Szkół Podstawowych
klasy 0-III i Przedszkola
(spowiedź dzieci i rodziców klas III)
- 18.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych
- 20.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych

WTOREK 27.III.

Sakrament Pokuty pół godziny przed mszą świętą

- 7.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych
- 9.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych
- 10.00 - Nabożeństwo Słowa Bożego dla młodzieży
Szkół średnich
(spowiedź szczególnie klasy III)
- 11.00 - Nabożeństwo Słowa Bożego dla młodzieży
Gimnazjum
(spowiedź szczególnie klasy I i II Gimnazjum)
- 11.00 - **kaplica Miłosierdzia Bożego w Czechach**
Msza święta dla młodzieży Gimnazjum
w Czechach
- 12.00 - Nabożeństwo Słowa Bożego dla dzieci
Szkół Podstawowych klasy IV-VI
(spowiedź szczególnie klasy IV-V)
- 12.00 - **kaplica Miłosierdzia Bożego w Czechach**
Msza święta dla dzieci Szkoły Podstawowej
w Czechach
- 16.30 - Msza św. dla dzieci Szkół Podstawowych
klasy 0-III i Przedszkola
(spowiedź dzieci i rodziców klas III)
- 18.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych
- 20.00 - Msza św. i spowiedź dla dorosłych

ŚRODA 28.III.

- 7.00 - Msza św. dla dorosłych
- 9.00 - Msza św. dla dorosłych
- 10.00 - Msza św. dla młodzieży Szkół średnich
- 11.00 - Msza św. dla młodzieży Gimnazjum
- 12.00 - Msza św. dla dzieci Szkół Podstawowych
klasy IV-VI
- 16.30 - Msza św. dla dzieci Szkół Podstawowych
klasy 0-III i Przedszkola
- 18.00 - Msza św. dla dorosłych
- 20.00 - Msza św. dla dorosłych

GŁOS
Maksymilianowy

REDAKCJA

Parafia Wniebowzięcia NMP w Zduńskiej Woli, ul. Kościelna 20, tel. 518 014 630

ks. Proboszcz D. Kaliński, M. i M. Kamińscy, D. Kaczmarek, M. Kubiak, A. Kluska, K. Witek

www.bazylika.dl.pl

Możesz uratować Świętego...

25 marca w uroczystość Zwiastowania Pańskiego obchodzony jest w Kościele Dzień Świętości Życia.

Jego ustanowienie w 1998 roku przez Episkopat Polski było odpowiedzią na wezwanie Ojca Świętego Jana Pawła II do „budzenia sumień w rodzinach, w Kościele i społeczeństwie świeckim oraz wrażliwości na sens i wartość ludzkiego życia w każdym momencie i w każdej kondycji”, jak czytamy w encyklice „Evangelium vitae”.

W dniu, w którym przeżywamy zwiastowanie przez Pośłańca Bożego Maryi Pannie, że zostanie Matką Syna Bożego, pragniemy bronić każdego poczętego życia pod sercem matki. Jan Paweł II w obronie życia poczętego tak pisze w encyklice Evangelium vitae z 25 marca 1995 r.: „Życie ludzkie jest święte i nienaruszalne w każdej chwili swego istnienia, także w fazie początkowej, która poprzedza narodziny. Człowiek już w łonie matki należy do Boga, bo Ten, który wszystko przenika i zna, tworzy go i kształtuje swoimi rękoma, widzi go, gdy jest jeszcze małym, bezkształtnym embrionem i potrafi w nim dostrzec dorosłego człowieka, którym stanie się on w przyszłości i którego dni są już policzone, a powołanie już zapisane w księdze żywota” (EV 61).

Zaś 26 stycznia 1980 r. w Rzymie Jan Paweł II mówił: „Człowiekiem jest również nienarodzone dziecko: co więcej, Chrystus w sposób uprzywilejowany utożsamia się z najmniejszymi; jak więc można nie widzieć szczególnej Jego obecności w istocie jeszcze nie narodzonej, spośród wszystkich istot prawdziwie najmniejszej, najślabszej, pozbawionej jakiegokolwiek środka obrony, nawet głosu, która nie może protestować przeciw ciosom godzącym w jej najbardziej podstawowe prawa”. Wielcy ludzie za życiem. Każdy człowiek powinien wyślawiać Boga i dziękować Mu za życie, jak czyni to psalmista: „Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył. Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze i utkałeś mnie w łonie mej matki. Sławię Cię, żeś mnie tak cudownie stworzył. Godne podziwu są Twe dzieła”. (Ps 139)

W obronie dzieci nienarodzonych wypowiadali się m.in.:

Pius XII: „Wszelka istota ludzka, nawet dziecko w łonie swej matki, otrzymuje prawo do życia bezpośrednio od Boga, a nie od rodziców czy od jakiegokolwiek społeczności lub władzy ludzkiej. A więc żaden człowiek, żaden autorytet ludzki, żadna wiedza, żadne „wskazania” medyczne, eugeniczne, społeczne, ekonomiczne, moralne nie dają należytego tytułu do rozporządzenia bezpośrednio i z rozmysłem niewinnym życiem ludzkim”.

Jan XXIII: „Niech więc wszyscy uważają życie ludzkie za święte, a to dlatego, że od samego początku wymaga działania Boga - Stwórcy. Ten więc, kto odstępuje od tych Bożych praw, nie tylko uwłacza Jego majestatowi i okrywa hańbą siebie samego i rodzaj ludzki, lecz także podważa u samych podstaw siłę społeczności, do której należy”.

Jan Paweł II: „Wofam do wszystkich ojców i matek mojej Ojczyzny i całego świata, do wszystkich ludzi bez wyjątku: każdy człowiek poczęty w łonie ma prawo do życia!”.

Stefan Kardynał Wyszyński: „W rodzinie, pod sercem matek, kryje się Naród”.

Matka Teresa z Kalkuty: „Wnośmy prawdziwy pokój w naszą rodzinę, otoczenie, miasto, kraj, w świat. Zaczynamy od pokochania małego dziecka już w łonie matki. Tym, co najbardziej niszczy pokój we współczesnym świecie jest aborcja”.

Zaproszenie do Duchowej Adopcji

W każdej minucie, a nawet w sekundzie, w niezliczonych i nieznanym miejscach gdzieś na świecie, dokonuje się z woli Boga Dawcy Życia - poczęcia człowieka. Naszą świadomość szokuje przeświadczenie, że wiele poczętych dzieci nie doczeka się swoich narodzin, że dzieci te w ramach okrutnego programu aborcyjnego, zostaną zgładzone, zanim jeszcze ujrzą ten piękny świat. Gdy nieraz dowiadujemy się o tysiącach zabitych dzieci zapominamy, że ta wielka tragedia składa się z tysięcy osobistych, pojedynczych tragedii, z tysięcy indywidualnych decyzji rozłożonych w czasie i miejscu, że tysiące lękliwych matek waha się czy urodzić dziecko, które się w nich rozwija. Inne już się zdecydowały - za dziećmi, za dwa, pójdą na tak zwany „zabieg ...”, żeby zadać śmierć. Kto może przekonać lękliwe? Kto może zatrzymać już zdecydowane? Pan Jezus powiedział: „O cokolwiek prosić Mnie będziecie w imię moje,

Ja to spełnię .. (J 14,14), a Matka Boża ubolewa, że plany Boga Ojca powołania do życia człowieka są niweczone, i zaprasza Cię: Zaadoptuj duchowo to bezbronne, zagrożone dziecko. Ocal mu życie! Jak cudowną jest świadomość, że my możemy przyczynić się do tego, podejmując Duchową Adopcję.

Jest to modlitwa w intencji dziecka zagrożonego zabięciem w łonie matki. Trwa 9 miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Osoba decydująca się na adopcję duchową nie wie, kim jest „jej” dziecko, nie znamy jego imienia, nie wiemy, czy to dziecko jest człowiekiem białym, czarnym, żółtym, czy czerwonoskórym, nie wiemy, czy będzie mężem stanu, uczonym, duchownym, czy może świętym... a może tylko przeciętnym człowiekiem. Bóg sam to dziecko wybiera i tylko On wie, kim ono będzie. A my... może kiedyś spotkamy się w wieczności z ocalonym przez nas Wybrańcem Bożym i będziemy się radować, bo będziemy bardzo szczęśliwi. Jakie piękne będzie wtedy Niebo!

Wszyscy, którzy pragną złożyć przyrzeczenia Duchowej Adopcji, mogą zrobić to w kościele podczas specjalnej Mszy św., ale również prywatnie. W jakichkolwiek jednak okolicznościach i miejscach odbywa się przyrzeczenie konieczne jest wypełnianie odpowiednich postanowień. Do modlitw można dołączyć dowolnie wybrane dobre postanowienia, np. częsta spowiedź i Komunia św., czytanie Pisma Świętego, post o chlebie i wodzie, walka z nałogami, pomoc potrzebującym.

Duchową Adopcję może podjąć każdy - nawet osoby żyjące w związkach niesakramentalnych czy rozwiedzeni. Jedynie dzieci podejmują ją pod opieką rodziców. Duchową Adopcję można podejmować wielokrotnie, pod warunkiem wypełniania poprzednich zobowiązań. Nie można adoptować więcej niż jedno dziecko, bo Duchowa Adopcja dotyczy tylko jednej istoty ludzkiej, której imię zna jedynie Bóg. W ten sposób staje się ta osoba duchowym ojcem lub duchową matką tego dziecka. Jeżeli zdarzy się zapomnieć komuś raz lub dwa o złożonych przyrzeczeniach, nie należy przerywać Duchowej Adopcji, tylko trzeba o ten „zapomniany” dzień wydłużyć okres modlitwy.

Opracowała Krystyna Witek

Codzienna modlitwa

Panie Jezu - za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem świętego Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu - proszę Cię w intencji tego nienarodzonego o dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.